

[Margrete Auken]

formål at have. Så synes jeg, det andet er mere afgørende, nemlig at man medvirker til, at debatten om den nye teknologi bliver bred og – det er måske det allervigtigste – bliver åben.

Det er af den grund, vi i SF virkelig har en hel del sympati for de radikales forslag. Det er rigtigt, at diskussionen kører nu på mange leder og kanter, men læg mærke til – og det har vi også hørt før, af de to foregående ordførere – at den nok så meget taler om, hvorvidt den teknologiske udvikling egner sig til debat.

Jeg kom lige før til at tænke på en mand fra kirken, der engang sagde, at han var kommet til den erkendelse, at hvis vi ikke fulgte med, så sakkede vi agterud. Det var jo en dyb og sand erkendelse, og det siger trods alt også noget om, hvor umådelig primitivt man forestiller sig denne udvikling. Det, man er mest bange for, er, at nogen skal komme og stikke bremsen i hjulet nogle steder med deres irrationelle angst og nervøsitet og deres lidt for mange dumme spørgsmål om, hvad det i øvrigt koster et samfund, at man gør sådan og sådan. I og for sig også, hvad det i øvrigt koster økonomisk, at en bestemt teknologi får lov til at udvikle sig.

Jeg mener derfor, det er meget vigtigt, at vi får en overordnet teknologivurdering, som ikke – og det må ministeren undskyld mig – kommer til at foregå i industriministerens regie, hvor vi får fordelt interesserne på forhånd: her sidder den ene gruppe, her sidder den anden gruppe, og så kører det på den måde; men at det bliver et uafhængigt sted, hvor debatten er befriet fra de profitinteresser, som indtil nu har styret den i meget høj grad.

Tanken om at knytte denne vurdering og denne debat til folketinget uden om administrationen forekommer jo også umiddelbart rigtig. Almindelige borgere i dette land, herunder folketingsmedlemmer, har brug for rådgivere, man frit kan henvende sig til, og hvis oplysninger ikke er tyngt af politiske hensyn til administrationen; vi kender alle sammen en række eksempler på, hvor svært det egentlig kan være at få den oplysning, man har brug for, i hvert fald hvis man er i opposition.

Jeg har imidlertid temmelig svært ved at forestille mig, hvordan valget skal foregå, så det ikke kommer til at ligne f.eks. radiatorer,

for det er meget godt, at der ikke må sidde politikere i det, men derfor kan vi sagtens få sat et akademi sammen, som er lige så utåleligt politiserende, altså primitivt partipolitiserende, for jeg mener bestemt ikke, at vi kan lave et apolitisk akademi, som jeg er lige ved at ane i fru Lone Dybkjærs forslag. Men hvordan kan man egentlig få det sat sammen, så vi sikrer, at det bliver en relevant politisk debat, der foregår, og ikke et hundslagsmål? Det vil jeg gerne høre lidt mere om, og jeg vil egentlig også gerne have forklaret, om det er en særlig radikal forestilling om uafhængighed, der gør, at vi pludselig skal have de erhvervsmæssige interesser repræsenteret i dette forum, og hvad det egentlig skal betyde i den sammenhæng.

I forlængelse heraf vil jeg spørge, om det egentlig er tanken, at dette skal være den eneste teknologivurdering, der skal finde sted i en bred samfundsmæssig regie, eller man egentlig forestiller sig, at det kan køre parallelt med en mere bunden og mere konkret praktisk vurdering som den, der har ligget i de forslag, der ellers har været fremme om teknologivurderingsråd. Jeg kan ikke se, at de to ting ophæver hinanden, men tværtimod kan det blive spændende, at man har det på både den ene og den anden led, og jeg vil som sagt også gerne høre forslagsstillernes kommentar dertil.

Steen Folke (VS):

Det radikale forslag er givetvis velment, men i VS tror vi ikke på, at det vil være meget bevendt. Vi tror ikke på et sådant fornemt akademi med ærværdige og for nogles vedkommende oven i købet humanistiske medlemmer og naturligvis med en passende erhvervsrepræsentation. Vi vil hellere bruge de penge, der skal bruges til dette formål, på anden vis.

Teknologi kan være både frigørende og undertrykkende; teknologi er ikke noget godt i sig selv. Det, der kaldes teknologiske fremskridt, kan være tilbageskridt for en masse mennesker: atomkraft er en form for avanceret teknologi, som er undertrykkende.

Spørgsmålet om teknologien og de teknologiske fremskridt fører frem til et følgespørgsmål, nemlig: fremskridt for hvem? Det, der er et teknologisk fremskridt set fra chefredaktør Deleurans side, er ikke nødven-